

som gentagne Gange har været diskuteret her i Rigsdagen. Der er anført, synes det mig, en Begrundelse, som er uangribelig, set fra den almindelige Kornhandels Synspunkt, men som ikke holder fuldt ud Stik, naar der ikke er Tale om en almindelig Kornhandel, men om en Aflevering og en delvis Ombytning af det afleverede for at give andet Foderkorn i Stedet for det Korn, der tidligere brugtes til Foderkorn, men nu skal anvendes til Brødkorn. Jeg tror, at ihvorvel man kan have den største Sympati for den Tanke, som ligger til Grund for det ærede Medlems Forslag, nemlig derigennem at sikre den bedst mulige Kornkvalitet, saa er det tvivlsomt, om dette opnaas gennem Forslaget, og det er mere end tvivlsomt, om der ikke vil følge mange andre Ulemper og større Ulemper med. Jeg vil gerne anføre, at det fremgaar af de Beretninger, som allerede er indkommet fra Statslagrene, at der til disse er indkommet Korn af meget høj hollandsk Vægt, men med meget ringe Holdbarhed, saaledes at Spørgsmaalet om Kornets Holdbarhed ikke kan betragtes som klaret udelukkende ved Indførelsen af den hollandske Vægt. Jeg tror, at hele Spørgsmaalet om, hvorledes Kornet bedst kan sikres, maa søges løst gennem fuld Enighed, hvis man skal fravige det Standpunkt, som i de sidste Aar har været indtaget. Hvad man i saa Henseende vil kunne enes om, vil jeg gerne være med til at gennemføre, men der er jo ingen Udsigt for det af det ærede Medlem stillede Forslag.

Jeg skal til sidst sige, at jeg altsaa maa anbefale det høje Ting at stemme for Flertallets Ændringsforslag og derefter for det saaledes ændrede Lovforslag, idet jeg haaber, at de Bestræbelser, som Forhandlingerne i Udvalget har givet Udtryk for, efter at finde den bedst mulige Løsning af Kornlovspørgsmaalet maa blive fortsat under de videre Forhandlinger, idet jeg heller ikke betragter det Forslag, som af Flertallet er stillet, som den eneste tænkelige Udvej. Jeg har i, hvad jeg hidtil har sagt, anvist og angivet, hvad der er Hovedlinierne i denne Ordning, og hvad jeg tror, man ikke kommer udenom, men indenfor disse Hovedlinier er jeg selvfølgelig rede til enhver fortsat Forhandling for at naa det bedst mulige Resultat.

Ordføreren (*N. Frederiksen*): Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) begrundede Mindretallets Ændringer med, at det gjaldt om at finde den bedste Form for Kornloven, saaledes at den generede

Landbrugsproduktionen mindst og man, selv om man fik en Kornlov, alligevel var i Stand til hurtigst muligt at faa Landbrugsproduktionen bragt paa Fode, saa Eksporten kunde tage Fart. Det ærede Medlem tilføjede, at den af Mindretallet foreslaaede Form var den, der mindst hemmede Produktionen og krævede mindst Administration. Denne Opfattelse synes jeg ikke er rigtig. Jeg vil anføre overfor det ærede Medlem, at det Kvantum Foderkorn, som stilles til Raadighed til Ombytning, er lige saa stort efter Flertallets Forslag som efter Mindretallets, og den Form for Ombytningsretten, som Flertallet foreslaar, tager netop Sigte paa, at alle de Landmænd, der ifølge deres Bedrift og hele Produktion har mest Brug for disse Fodermidler, er i Stand til at faa dem ved at gøre Brug af deres Ombytningsret. Den Forskel, der er mellem de to Forslag, er nærmest denne, at man fra Flertallets Side ønsker, at Ombytningsretten kan blive større uden at medføre finansielle Ofre for Staten, ved at man tager Ligningen og det Korn, man derved faar, med samt det Korn, man faar ind ved at aavende § 13. Hvis de to Kornmængder tages med i Betragtning, er Ombytningskornmængderne større efter Flertallets Forslag end efter Mindretallets, og saaledes kan det ikke være muligt, at vort Forslag i større Grad skulde hemme Produktionen end Mindretallets. Tværtimod, jeg mener med Sikkerhed at turde paastaa, at denne Form for Ombytningsretten giver den størst mulige Produktion i de mindre og mellemstore Jordbrug. Endvidere tror jeg, at den Form, som er foreslaaet af Mindretallet, vil medføre nok saa store administrative Vanskeligheder som den af Flertallet foreslaaede, af de Grunde, jeg nævnedes før, da jeg motiverede Ændringsforslaget.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlems Udtalelser om Ligningen. Det ærede Medlem fra Bjerre sagde, at Ligheden bør tilvejebringes ved Ombytning. Dette er en Umulighed. Sagen er nemlig den, at selv efter Mindretallets Forslag maa alle de, der dyrker Vintersæd, aflevere hele deres Avl af disse Kornsorter mod Ombytningsret for de første 20 hkg og for Halvdelen af det Korn, som derudover leveres, medens de, der ikke dyrker Vintersæd, har fri Disposition over deres Avl og kan anvende den til deres Produktion hjemme i deres Landbrug, til den dyriske Produktion, eller sælge den til frie Priser, til de Priser, som bestemmes ved Afsætningen indenfor Landets Grænser. Den Ombytningsret, man giver Landbrugerne, er